Ч. 138. (309). Львів, субота, дня 3. червня 1916. Рік II.

# УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В занятих територіях 4 коп.

Виходить що дня ранс кромі понеділка.

Умови передплати у Львові:

| | |
|---|---|
| На рік | 18·— К. |
| „ півроку | 9·— „ |
| „ чвертьроку | 5·— „ |
| „ місяць | 1·80 „ |

В краю і державі:

| | |
|---|---|
| На рік | 24·— К. |
| „ півроку | 12·— „ |
| „ чвертьроку | 6·— „ |
| „ місяць | 2·40 „ |

За границею:

| | |
|---|---|
| В Німеччині | 28 мар. |
| В Америці | 8 дол. |
| В инших державах | 40 фр. |

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платит[illegible] 50 сот.

## В роковини освободженя Перемишля.

Нині, дня 3. червня припадає перша річниця освободженя Перемишля з під московського наїзду. Відступаюча у відвороті царська армія серед панічної втечі та деморалізації, опинилась над Сяном на се тільки, щоб зазнати подібної долі що над Дунайцем, Вислокою та Вислоком.

Австро-угорський X перемиський корпус, що рекрутуєть ся в переважній части з східно і середущо галицьких, отже українських повітів, спомаганий 24. дивізією піхоти та баварськими полками взяв приступом форт Пралковичі, після чого доля Перемишля була вже рішена.

Він впав під смертоносним огнем австрійських і німецьких мерзерів. Союзні війська серед звуку військових оркестр війшли в старинний український город, колишню столицю наших князів, в віковий осідок перемиських владик в дні присвяченім памяти св. Константина, патрона пок. Еп. Чеховича.

Не діждав ся сідоглавий владика приходу своїх; не судилось йому оглядати в весняних лучах сонця входячі в Перемишль союзні війська та свої діти — десятий корпус.

І зеленіють ся нині сади та левади підперемиських околиць: цвитуть як і перше приземковані яблінки та стункі груші. Поля — минулого року необсіяні, здоптані кінськими копитами та зрошені обильно нашою і ворожою кровю филюють нині під подувом весняного вітру. Як передше так і тепер защебече соловейко у темному гаю. В місце знесених і спалених гарматними стрільнами сіл станули нові загороди і бараки. Житє відновилось і входить в нормальне русло.

Північний наїзник враз з проектованим ґубернатором Перемишля та ґрадоначальником Глушкевичем уступив.

Нині ревуть гармати вздовж цілого бігу ріки Стрипи. Чекає визволеня Тернопільщина, збіжевий шпихлір української части Галичини. Ми мріємо про неї, про її увільнене з під московського ярма, та нетерпеливо ожидаємо сеї радісної для нас хвилі, в якій тяжкі мерзери пересунуть ся по тамтой бік Серету. Зискаємо через те лиш Тернопільщину, але й північні части України — нашу Волинь. І хоть стрінемо край знищений, а народ економічно зруйнований, зєдинимось з нашим Подільєм та чорноземним шпихлірем Волині. І в тім наша надія.

## Про кураторів нечинних зар. господарських стоваришень.

В ч. 113. „Укр. Слово" завізвало Українців, щоби вносили до судів окружних подання о установлене кураторів Українців для кредитових нечинних общерусских стоваришень, які мали би по своїм установленю скликати Загальні Збори для вибору надзираючих рад і дирекцій і оживленя тих стоваришень. Справді доси окружні суди торговельні установляли таких кураторів, коли внесли хоч два члени або вкладники подане в ч. 113 описане і запропонували особу куратора. Однак Міністерство справедливости рескриптом з 23 марта 1916 ч. 11 IMVb. і Президія висшого суду кр. з 26 цвітня 1916 ч. През. 14432 зарядили, щоби вкладник або довжник вносив прошеня о установлене куратора по мисли § 21 і 276 з. ц. для нечинного стоварищеня госп. заробкового, без огляду чи воно мало в 1914 управу общерусску чи українську або польсько-жидівську до принадлежного суду повітового, котрий сам має такого куратора установити, а в браку внесеня інтересованого або внеску відповідного Союза ревізійного навіть з уряду, наколи члени надзираючої ради або більша часть дирекції в наслідок воєнних пригод відпали з причини військової служби або з иншої причини мають перешкоду в повненю обовязків, а майно стоваришень або права членів є наражені на небезпеку. Наколи повітовий суд з уряду або на внесене інтересованого, а не ревізійного союза, хоче установити куратора, то повинен перед установл[illegible] в браку небезпеки з проволоки вислухати дотичний союз ревізійний особливо що до вибору особи куратора. Як звісно понад 100 общерусских кредитових стоваришень, належить до „Русского Союза ревізионного" у Львові. Коли він не фунґує, то повинен „Краєвий союз ревізійний у Львові" застановитись, чи не було би пожаданим йому постаратись в Міністерстві справ. о рескрипт, припоручаючий видаване опінії судам, що до осіб кураторів, щоби кураторами були Українці або Українки. Такі куратори обовязані по мисли міністер. рескрипту, „забезпечити майно стоварищеня, гроші, документи, книги, векслі і т. и. переховати, постаратись в суді о тимчасові зарядженя против поодиноких довжників, наколи їх маєткові відносини скоро погіршують ся і инші зарядженя нетерплячі проволоки видачи, подбати о відновлене чинности стоваришень через їх власні орґани, отже о скликане Загальних зборів для вибору надзираючої ради і дирекції, а вкінци поставити по мисли § 4 Мініст. розпорядку з 18. XII. 1915 ч. 381 Взд. в Міністерстві справ внутр. внесене о продовжене речинця до затвердженя білянсів за роки 1914 і 1915 д. 30. VI. 1916 евентуально розуміеть ся і дальше. Надто в разі виказаня потреби в наслідок війни може Мін. справ внутр. позволити на відступлене від статутових приписів, що до форми оголошеня стоваришень, способу скликаня, місця і часу і можности ухвал Загальних зборів дирекцій і рад надзираючих та тім подібного.

На просьбу жидівського „Повшехного Звйонзку на власній помочи опертих галицьких стоваришень заробкових і господарських у Львові" зарядила Президія львівського висшого суду краєвого в Оломунци рескриптом з 26 IV. 1916. ч. През. 14432, що є погляду, щоби суди повітові не установляли куратором особи, яка є членом дирекції або синдиком иншого місцевого конкуренційного стоварищеня, або схоче високої винагороди, але установляли куратором по можности одного з полишивших ся директорів або заступників або члена надзірної ради або ревізійної комісії і стисло контролювали діяльність тимчасову кураторів та стреміли, щоби куратор при помочи загальних зборів перевів як найскорше вибір дирекцій і надзираючих рад дерейнятя через них управи.

В разі потреби мають суди помагати кураторам при уложеню внесків о зміну статутів по мисли § 4 згаданого розпорядку Міністер. спр. внутр.

Українці і Українки особливо маючі бухгалтерійний іспит, повинні зголошуватись до Президії львівського висшого суду краєвого в Оломунці, щоби вона повідомила суди повітові о їх іменах, яко кандидатах на кураторів для стоваришень, належачих до Русского союза ревізіонного. Особистою вже річю кураторів буде подбати на Загальних зборах, щоби були вибрані на директорів.

Українці воєнні інваліди, маючі кваліфікації на случай установленя куратором моглиб легко бути через суд рекламованими і в разі вибору до дирекції мати забезпечену платню місячну до 100 К або й висше в богатших стоваришенях.

Абсолюторію одержану від Загальних зборів мусять куратори предложити судам повітовим на письмі, бо инакше суд може жадати зложеня рахунку з доходів і розходів за час кураторства.

В. Б.

## По похоронах Франка.

З нагоди смерти Івана Франка наспіли ще слідуючі письма:

Зальцведель. Просвітний Виділ та всі українські орґанізації табору в Зальцведель, схвильовані поражаючою вістю про смерть Поета, прилучують ся до народної жалоби і просять висловити Родині своє глибоке співчутє. Др Кордуба, Петро Чалий.

Глибоко зворушені, пересилаємо вислови найщирійшої подяки і найвисшої почести для памяти великого Покійника. Український просвітний Виділ Союза визволеня України в Вецлярі.

Спокій Твойому Духови і честь Твоїй памяти. Богдан Лепкий.

Фрайштадт. Просвітний Виділ Союза визволеня України висказує співчутє з приводу смерти найбільшого із сучасних українського поета, ученого, громадянина. Вічная память великому Покійникови.

По важко болючій втраті Учителя, Страдальця, Мойсея, українського народа, якому не судило ся дійти до обіцяної країни, шлють на могилу тихі та щирі сльози учениці 4. року жіночої учительської семінарії в Чернівцях.

Глибоко тронуті вістю про смерть нашого дійсного і почесного члена дра Івана Франка, пересилаємо свій послідний поклин Його тлінним останкам. Українське студентське товариство. „Січ" у Відни.

Увесь український нарід плаче над свіжою могилою невтомимого труженника, якого ніким заступити. Ділимо ся з Вами сердечним жалем. Самбірські Українці.

Полонені Українці табору у Фрайштадті висказують безмірний жаль з приводу смерти нашого найбільшого сучасного поета і земляка Івана Франка. Просимо передати найщирійше співчутє Родині великого Покійника. Домбчевський.

Українська Народна Канцелярія для Пані Ольги Франко. Як найщирійше співчутє з приводу невіджалованої втрати великого українського поета, вченого і народного діяча засилає українське академічне Товариство православних богословів. Православна Академія в Чернівцях.

---

Найбільшому сучасному Українцеви останний поклін. Товариство учителів середних шкіл ім. Сковороди в Чернівцях.

---

Несказано глибоким жалем зворушені по втраті великого Сина України, що згинув на шляху, не діждавши ся свитаючого сонця свободи, кидають і свою грудку на могилу учениці жіночої учительської семинарії „Української Школи“ в Чернівцях.

---

Нема Його вже між нами! Однак огненне Його Слово просвітить згодом пригноблений наш народ і дасть змогу пізнати яких батьків і чиї ми діти! За шкільний Комітет в Володимирі Волинськім: (Підпис зі зрозумілих причин пропускаємо).

---

Великий і невимовний жаль висловлюємо по причині смерти нашого незабутного поета і учителя всего українського народа. Ми, Українці Волини, з окрема складаємо велику пошану останкам нашого найвизначнійшогю патріота, учителя, поета і горожанина, котрий з найбільшою силою і яскравістю свойого могутнього таланту зосередкував в собі всі скарби, жаль, сум, кривду, ненависть до ворогів і разом світлу надію і віщованє красшої будуччини дорогого нам Рідного Краю! Від Українців Волини нашому дорогому і незабутньому краянови Вічная память! За Українців Волини (підпис зі зрозумілих причин пропускаємо).

---

Зворушені до глибини серця вісткою, що не стало між живими нашого дорогого Учителя, Творця Каменярів. що вказав шлях борцям для добра і слави України, якою і Сам ішов до кінця Свого житя, висказуємо глибокий жаль і співчутє. Комісаріят У.С.С. у Володимирі Волинськім: Четар М. Саєвич з товаришами.

---

В хвилї великого суму, що впав на Український Нарід по причинї втрати найбільшого сучасного Генія України, лучимо свій глибокий жаль з жалобою цїлого Народу. За „Український Жіночий Комітет помочи для ранених“ у Відни: Марія Каранович, голова; Теодозія Демчишин, секретарка.

---

Глибоким сумом сповила наші серця звістка про смерть Того, що виховав нас своєю вольною думкою. Ми втратили учителя, борця, провідника! Нехай його думки ведуть нас і наш нарід до дальшої боротьби за волю, якої зоря засіяла саме над нашим захмареним виднокругом! Просвітна комісія табору полонених у Раштаті: Бахталовський, Безпалко, Гуцайло. Іваницький, Бензя, Карманський, Катеринюк, Миколаєвич. Мороз Паращук, д-р Смаль Стоцький.

---

Громада Українців полонених у Раштаті сповиває ся жалобою ізза звістки, що помер великий борець за будучність України. Все, що мав, у житю, дав Він для ідеї, він горів, блискав, терпів у боротьбі за неї!

---

Національні, культурні й господарскі стоваришеня українських полонених у Раштаті прилучають ся з полону до несказаної жалоби ізза смерти Франка, незабутнього борця за волю й щастє України.

---

Полонені українські офіцири в Раштаті висказують свій глибокий біль по втраті великого поета, горожанина і виховавця, котрий протягом десятиліть вів український нарід до волі й культури.

---

Полонені учителї Українці в Раштаті і редакція української часописи для полонених „Розсвіт“ висказують свій біль ізза смерти великого каменяря, який своїм ґенієм поклав могучі основи розвитку української журналїстики і культури. Осип Безпалко.

---

З приводу смерти великого національного поета прошу приняти слова мойого найглибшого співчутя. Д-р Виростек, капітан польського леґіону, в Пйотркові.

---

До редакції „Українського Слова“: Всім нам, українським офіцерам 95-го полку піхотинців. великий і глибокий біль принесла Ваша вістка, що вже не будити-ме і не чарувати-ме України ніяке сьвіже, нове слово Івана Франка!

До глибини стрясе отся вістка всю свідому Україну, та найбільше зворушить вона українське жовнярське серце, бо серед найтяжших, усім відомих, обставин передусім і у всім воїном був Іван Франко, гордим духом, що вічно пер до бою за найвисші людські ідеали. Проти кождої скали, що їх ставить нам доля, йшов він, — в противеньстві до громади, що з усего богатого спадку поета полюбила найбільше „Лиса Микиту“, — все з молотом в руках, навіть тодї, коли мусів знати, що аж по кістках його може прийти щастє для народу. Палким своїм словом вічно тривожив він душу народу найстрашнійшою клятьбою за облудливу покірність усякому, за сумніви в Україну і взагалі в ідеал. Палким словом з глибин свого зболїлого серця і цїлим гірким та вільним житєм своїм він все проповідував нам, що найстрашнійша судьба: мати душу раба! — Безоглядне почутє обовязку, не відступленє ні на мить від високої мети і від прямої дороги до неї, в бою віра в себе і тільки в себе, зрозуміне траґічних наслїдків кождої зневіри в боротьбу і попри все те дїйсно лицарська душа, яка знає, що „bonus vir semper tiro“, все те, що так ясно визначуєсь в житю і творчости Франка, все воно таке ясне, таке близьке, таке рідне сучасній вояцькій, українській души!

Теперішна грізна війна, якої добрі наслїдки для України тільки від сего залежуть, чи і яку збрую викує з нашого духа її величавий молот, — напевно причинюєсь і до того, що скорше, ширше і глибше налягає на молодь України не пуста, хитра і рабська, але блаженна печать, лицарського Франкового духа!

Віримо в се і тому кличемо: сей даремно гноблений долею, гіркий за все житя та вільний і побідний дух Франка-борця

він жиє, він не умер,
він вічно буде жити!

За усіх товаришів: Остап Луцький, Бігус, Назарак, Мостович.

---

Волинська Земля, що сьвяткує першу весну нового красшого і свобіднійшого житя, з глубокою пошаною віддає свій поклін памяти найбільшого Каменяра українського відродженя. — волинські станиці: Дмитро Вітовський сотник Українського Січового Війська.

---

Посол Др. К. Трильовський промовляв на похороні бл. п. І. Франка в першій части своєї промови іменем у. радикальної партії — а в другій части іменем Укр. Боєвої Управи — як її делеґат. Покликуючись на слова гимну уложеного покійним „Не пора!“ зазначив бесідник, що головно Франкови має завдячувати укр. народ ту єдність і охоту з якою його сини станули в рядах У. С. Стрільців — „єднаючись під України прапор“.

---

# Світова війна.

## Австрійська офензива.

ЦІРІХ. Італійська преса признає, що італійські війська мусїли уступити з дальших становищ на північно-східнім фронтї. Лїнія Шіо-Віценза поважно загрожена австрійськими військами. З Вінцензи перенесено всї архіви, банки та арсенали до Мануї.

ЛЮҐАНО. В Міляно і Пармі видали військові власти розкази, щоби вечером погашено всї світла в містї та по домах.

ЛЮҐАНО (Ткб.). З воєнного терену наплиає велика товпа утїкачів до повітів Варесс, Міляно і Новара. Італїйське правительство посилає евакуованих з австрійських міст до більших міст Італії, щоби там піддержати ірреденту.

КОНСТАНТИНОПІЛЬ (Ткб). Побідний похід австрійської армії в Тиролї викликує тут одушевленє та признанє. Дневники висказують подив з причини хоробрости армії та знаменитої управи військом та кажуть, що в тій війнї виявить ся сила монархії.

БЕРЛЇН (Ткб.). Дневники одушевляють ся зайнятєм Асіаджіо та Арсієро та підносять, що австрійська армія протягом 14 днів поборола найбільші перепони.

ТУРИН (Ткб.). „Stampa“ доносить, що підводна лодка затопила на Середземнім морі два італійські кораблї „Вальсесія“ і „Ріша“. Залогу уратовано.

## На східнім фронтї.

На російськім фронтї помічує ся живійшу акцію російських військ. Що раз частійші сутички передних сторожий, та побільшена діяльність артілерії. Заповідають нові борби на тім фронтї. Місцями Росіяни підходять до становищ нашого війська. Не спочивають сапери, а особливо над Прутом і Днїстром. Наше військо не остає без відповіди на акцію Росіян.

## Мирові ластівки.

### Ґр. Тіса про мир.

БЕРЛЇН. (Ткб.) „Berliner Tageblatt“ оголошує розмову з угорським президентом міністрів ґр. Тісою, котрий сказав між иншим: Без сумніву скріпили ся в останних днях обєктивні вступні услівя мира, котрі по нашій сторонї вже давно були дані. Остання річ, якої ми могли би собі бажати, доконує ся на днях: Прогнане Італїйців з землї монархії. Щоби коаліція подала свої вступні услівя до мира, сего не можна пізнати з промови Поанкарого та Ґрея. Як перед тим, так і тепер виключно залежить від неприятелїв, коли настане мир.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) (Райтер). Анґлійська палата. Посол Маркгам запитав Аскіта: Чи союзники є готові прийняти добрі услуги невтральних держав, щоби заявити Німцям наші услівя, на котрих ми заключили би мир, під услівем, що Німеччина перекаже нам в тім самім часі та тою самою дорогою свої услівя мира.

Аскіт відповів, що секретар Ґрей заявив отверто про справу мира. В заяві німецького канцлера нема нічого, що вказувало би, що Німцї бажають розглянути услівя мира, які забезпечили би інтереси коаліції та европейський мир на будуче. Бесідник не думає, щоби міг з користю додати щось нового до останних слів Ґрея в тій справі.

ЛЬОНДОН. (Ткб.) Льорд Кромер пише: Вільзон не може забути, що Анґлійцї мимо того, що бажають скорого закінченя тої війни, та що самі хотять зробити предложенє в чесний спосіб. яке би усунуло небезпеку війни на будуче, то однак раз на все мусять покинути думку заключеня мира під иншими услівями, чим під тими, які можуть Анґлійцї та їх союзники прийняти. Не знаємо нїчого певного про услівя, які Німцї можуть нам предложити. По тім, що в тій справі писала німецька преса, не можна прийти до иншого заключеня, як до того, що ті услівя не варті того, щоб ними займати ся, та взяти їх під обради. Набираємо переконаня, що Вільзон зовсїм не має понятя про інтереси, за котрі боре ся Анґлія та її союзники. А переконанє скріплює ся, коли читаємо, що Америку не обходить анї ціль, анї причина війни.

## Велика перша морська битва.

### Побіда німецької фльоти.

БЕРЛЇН. (Ткб.). Урядово. Фльота північного моря стрінулась зі значно переважаючими силами головної анґлійської боєвої фльоти.

Пополуднї і в ночи між Скадерскои і Горнсріф вивязав ся ряд тяжких, а для нас успішних боїв.

Ми знищили о скільки доси є звісним великий боєвий корабель „Warspite“, ворожі кружляки боєві „Ouen Mary“ і „Indefatigable“, два панцирні кружляки правдоподібно типу „Ахіль“, малий кружляк. нові кораблї що супроважали контрторпедовцям „Тербулянт“, „Нестор“ і „Алькастер“, велике число контртопедовців і одно підводне судно.

Дальший ряд великих анґлійських боєвих кораблїв ушкоджено тяжко: між иншими влучено торпедою великий корабель боєвий „Марльбаруґ“.

По нашій сторонї затопив ворог малий кружляк „Вісбаден“ і Й. Ціс. Вел. корабель Померн“. Судьба „Й. Ціс. Вел. корабля Фравенлеґ“ і кількох торпедовців доси незвісна. Фльота північного моря вернула нинї до наших пристаний.

## Заява Родзянка.

СТОКГОЛЬМ (Ткб). Петроградський кореспондент „Таймса“ доносить про бесіду з президентом думи Родзянком про евентуальний мир.

Родзянко заявив: Нема в Росії сторонництва мира. Цїла Дума годить ся з тим, що війну треба вести дальше доки Німеччина не зложить своїх гармат і не піддасть ся желаням коаліції. Російський народ від царя до мужика так само думає. Навіть колиб війна тривала 20 літ і колиб наші союзники хотїли заключити мир після бажань Німеччини, всї в Росії будуть боротись, доки Німеччина не піддасть ся.

## Ріжні вісти.

ЦІРІХ. Як обчислили невтральні держави втрати Французів під Верденом виносять до 350.000 жовнїрів.

ПАРИЖ. (Ткб.). Міністер маринарки Лякасе заявив в Раді міністрів, що перевіз сербського війська з Корфу до Солуня вже покінчив ся, та відчитав лист сербського королевича, котрий складає ґратуляції французькій маринарці.

ВІДЕНЬ. (Ткб.). Вчера вечером прибув тут австрійський посол з Софії А. ґр. Тарнавський.

СОЛУНЬ. (Ткб.). Французи зайняли вчера пополудни Порой.

ЦІРІХ. З Атен доносять, що в Солуни оголошено стан облоги. В місті панує обурене. Болгарські передні сторожі є на два дні дороги від головної оборонної лінії військ коаліції. Наступ осередних держав випередив коаліцію в приготованій на червень офензиві.

ВІДЕНЬ. „Matin“ доносить з Солуня, що болгарські війська зайняли Драґутін і Серес.

ВІДЕНЬ. З Ціріху доносять, що папський нунцій прибув з Брукселї до Гаґен, та був на авдієнції у королевої Вільгельміни і у міністра заграничних справ. Нунцій вручив королевій відручне письмо папи.

ЛЬОНДОН. (Ткб). Затонули анґлійські кораблї „Далеґарі“ і „Сутґарт“. Залогу другого уратовано.

ПАРИЖ. (Ткб.). Томас і Вівіяні повернули з Росії.

„Matin“ доносить з Атен, що ухвалено відпустити домів річники 1893 до 1909.

ШТОКГОЛЬМ. (Ткб.). З Штокгольму доносять, що в останнім місяці відбувала ся жива аґітація між робітниками, щоби їхали до Франції на роботу. На роботу до Франції виїхали ґрупи робітників. а найбільше поїхало туди механіків і машиністів. Шведське правительство задумує видати заборону на виїзд робітників з краю.

ЛЬОНДОН. (Ткб.). Відложено анґлійський Парлямент.

ПЕТЕРБУРГ. (Ткб.). Скликано думу та державну Раду.

## Дня 16. мая 1891 р.

16. мая 1891 р. цар Александер підписав союз з Францією. Президентом французької републики був тодї Карнот. Хотяй в дипльоматичних канцеляріях заключене сего союза не було тайною, то ширші круги довідали ся про сей договір значно пізнійше, а іменно в липні, коли французька ескадра поплила до Кронштаду в гості, а цар зателеґрафував до Карнота:

Присутність славної французької ескадри, котра саме закинула якор в Кронштаді, становить новий вислів глубокої симпатії, котра лучить Росію з Францією.

Кілька днів опісля удала ся делеґація французьких моряків з адміралом Жервесом до Москви, а російський ґенерал Черняєв виголосив слідуючий тоаст на бенкеті:

Історія зблизила нас до себе. Ми стали приятелями. Коли ви покличете під оруже своїх горожан, тодї Росія сейчас покличе своїх. Наші баталїони будуть уставлені між Вислою а а Камчаткою. Най живе Париж, столиця цивілізованого світа.

З творців того союза ніхто вже не живе, лише один Рібот, котрий засідає в французькім парляменті, та наочно бачить наслідки того союза. Тепер саме минуло 24 роки від хвилї заключеня того союза, котрий потягнув за собою страшний пролив крови у всесвітній війні.

## НОВИНКИ.

— **Відзначенє Українця.** Полевий курат о. Тома Ткачук, відзначений почестною відзнакою II кляси Червоного Хреста з военною декорацією.

Полевий курат о. Олександер Ковальський дістав крилошанські відзнаки за совістну працю в полї.

— **Vivat sequens!** О. шамбелян Кирило Селецький прислав нам слїдуюче письмо для проф. Яцкевича: Боже Вам святий заплати, пане професор, за сю хорошу гадку, яку Ви піддали нашим людям в 128 числї „Українського Слова“ в статї „Нарід собі“. Так не надіймо ся надземських богів тільки власними силами добуваймо красшу долю для поневоленого через тільки столїть народу. Вжеж тут годі обмежити ся на похвальних словах, тут необходимі діла.

Матеріяльні обставини підписаного є того рода, що 20 К річно не спричинили би йому великої ріжниці в його розходах. Лише заходить ся обставина, що він вже на склоні віку, числить 82 роки та не має ніякої запоруки, що пожиє ще 5 літ. Щоби проте не забрати якої залеглости на тамтой світ, посилає він на руки Хв. Редакції 100 К, котрі вона зложить чи то в „Земельнім Банку“, чи в „Союзї Кредитовім“.

Сміло братя в перед! Най кождий свідомий Українець протягом 5 лїт, або й скорше зложить на жертвеннику народнім хоть 100 К, тодї не хибно розумна і спасенна думка проф. Я. Яцкевича стане ся ділом. А вжеж маємо надію, що громада Тустановичі може жертволюбивостю зайняти перше місце.

— **Союз українських послів Буковини до Конрада Гецендорфа.** Сенат черновецького університету надав шефови ґенерального штабу Конрадови Гецендорфови, ґен. Пфлянцер-Бальтінови та президентови краю др. Меранови почесний докторат.

Союз українських послів на Буковині звернув ся до шефа ґенерального штабу з такою телеґрамою. „Університет Франца Йосифа в Чернівцях, який стоїть на сторожі західної культури на східних окраїнах Монархії відзначенем Вашої Ексцеленції дав вислів однодушности краю, його столиції, а тим самим також і сеї части населеня, яку ми репрезентуємо. Нехай Всевишній після цілого ряду так славних успіхів поблагословить нашу вітчину і Вас оконечною побідою. — З найглибшим поважанєм за Союз українських послів Буковини: Никола Василько“.

На се наспіла від шефа ґенерального штабу така телеґрама: „Складаю Вам та Союзови українських послів мою найглибшу подяку за вислови прихильности в так щирій телеґрамі.— Маршалок поручник Конрад.

— **Замість вінка** на могилу Івана Франка зложила перемиська українська ґімназія яко першу рату Кор. 86·22 сот. на волинські школи.

— **З Радехова** пишуть нам про невідрадні відносини Церков в місті погоріла, службу божу править ся в шопі, яка ще й до того має дуже невідповідне сусідство. А прецїнь Радехів має свій „Народний дім“, а в ньому прекрасну салю, де можнаби правити. Та ба... Тай дороговкази в Радехівщині моглиби бути писані так, щоби населенє могло перечитати. І знов: та ба...

— **Відбудова угорського підкарпатя.** Краєва комісія для відбудови карпатських сіл північної Угорщини відбула оноді засїданє під проводом президента ґр. Куен-Гедерварія, в присутности міністра рільництва та відпоручників інтересованих комітатів. Президент заявив, що добровільні датки на відбудову знищених сіл виносять нині 6 і пів міліона корон.

— **З бандитизму в окупованих краях.** Начальника німецької управи в Кравінові (ковельська ґубернія) застрілив з товпи доси невислїджений злочинець. Начальник німецького заряду для Литви князь Біроштайн оголошує в „Kownaer Ztg“, що виплатить 1000 марок тому, хто зловить злочинця, або дасть певні про него вісти. Крім того визначено дальших 1000 марок нагороди за зловленє, або вказанє місця побуту російських військових, які укривають ся в литовськім адміністраційнім окрузї.

— **Жнива в Королївстві для Австро-Угорщини.** Шеф ґенерального штабу ґубернатор окупованої части Королївства заявив в розмові зі справоздавцем „Az Est-y“: Жнива в Королївстві заповідають ся гарно. Вислїди жнив в окупованих областях по відчисленю континґенту потрібного для місцевого населеня, належать до Монархії. Все, що тільки буде можна, вишлемо до себе, до дому. Нашим стаpанєм є, щоб і в тих богатих околицях не було надвишок так як і у нас, щоб тутешне населенє жило в тих самих апровізаційних відносинах як і населенє монархії.

— **Патріотична селянка.** До „Reichspost-y“ доносять з Чернївців: Зворушаюча сцена відбулась оноді в Горішнім Викові коло Радівців. Передількома днями звилась пізною ночю у комісаря Литвинюка селянка та просила, щоб він її прийняв. Мимо спізненої години комісар вволив її волю. На велике його здивованє селянка вийняла з хустини два тисячкоронові банкноти, заявлючи при тім: „я чула, що цїсар потрібує гроший. Хочу проте помочи нашому старому монархови і позичаю йому 2000 корон“.

— **Престолонаслідник справляти ме хрестини.** Архикняжна Зита, жінка наслїдника престола Карла Франц Йосифа породила д. 31 мая сина. Є се четверта дитина Архикняжої Пари, а з окрема друге з ряду уроджене підчас війни.

— **Діточий вечір в честь Т. Шевченка** відбув ся дня 28. мая в Зашкові заходом управителя школи М. Коновальця та п. учит. Е. Надраґи. П. Е. Надраґа виголосила вступне слово до дїтвори та зібраних селян, почім слїдували співи та деклямації, а на закінчене вокально-деклямаційних продукцій відограла дїтвора дуже вдячно образок „Вінок на могилу Т. Шевченка“. На конець промовив о. Еліяшевський, парох Зашкова, невтомимий діяч, про ціль та значінє вечерка. Діточе свято закінчили гимни: державний та народний! Вечерок випав надсподївано добре; зібрано 100 кор. чистого доходу на Червоний Хрест, а цїлу заслугу треба приписати о. Еліяшевському, п. Е. Надразї та М. Коновальцеви, котрі вложили богато труду коло зорґанізованя свята.

— **Военні шлюби.** На желанє начальної команди армії уповновласнив апостольський пільний вікаріят дієцезіяльних парохів уділювати диспензу від трех заповідий при военних шлюбах.

— **За протидержавну аґітацію.** Звісні аґітатори Владислав і Константин Люкачю, гр. кат. румунські священики, проти яких заряджено поступованє о зраду стану, зістали усунені зі становища парохів.

— **Доходи державних зелїзниць зросли** в порівнаню до цвітня 1915 р. о 4 і пів міліона корон, а разом з галицькими зелїзницями понад 12 міліонів корон.

— **Дорога порція зупи.** Оноді відбувала ся перед віденським судом розправа проти властителя ресторану Вайлянда, який в липні минулого року зажадав від гостя за порцію картофляної зупи 30 сот. Судія засудив Вайлянда за підвисшуванє цїни на 50 кор. гривни зглядно на 5 днів арешту. В мотивах вироку підносить судія, що гість мав вправді до вибору инші зупи, в кождім однак случаю взяв за порцію картофляної зупи за богато.

## ОПОВІСТКИ.

**Субота**, дня 3. червня 1916.

**Нині:** 3. червня гр.-кат. Константина, римо-кат. Кльотильди.

**Завтра:** 4. червня гр.-кат. Василія Муч., римо-кат. Квірина.

○ Товариство філії „Учительська Громада“ в Перемишли уладжує приготовляючий курс до I кл. ц. к. укр. ґімназії, котрий розпічне ся зараз по Зелених святах, найпізнійше 15. червня. Курс буде мати 2 віддїли, один для тих що учили ся вже німецької мови і будуть здавати вступний іспит до I кл. перед фериями, а другий для тих, що не учили ся німецької мови і будуть здавати по фериях. Наука буде відбувати ся в пополудневих годинах що дня. Приміщенє і харч знайдуть замісцеві ученики в одній з шкільних інституций. Зголошеня приймає Дирекція ц. к. української ґімназії.

○ Український Нар. Театр Т-ва „Бесїда“ у Львові. Саля Т-ва „Сокіл-Батько“ при вул. Руській ч. 20.

В суботу дня 3. червня „Мати“ І. А. Тогобочного.

В неділю, дня 4. червня „Назар Стодоля“ штука на 3 дії Т. Шевченка. В другій дії „Вечерниці“ Ніщинського.

Білєти раньше можна набути в Народній Торговлї. Початок о год. 7. вечером. 1—2

○ Станиславівський Боян уладжує в імени всїх Товариств укр. в Станиславові в пятницю дня 9 червня 1916 в салї Тов. ім. Монюшка концерт в память 55 роковин Генія України Тараса Шевченка при ласкавій співучасти ВП. О. Завадської і ВП. О. і К. Мандичевських. Програма: 1) Др Іван Франко, Пролоґ. Великі роковини, ВП. п. проф. Коцкий.

2) М. Лисенко: „Ой щож бо то за ворон“ народна пісня. Мужеський хор. 3) Charles de Bèriot: Conzert 9. op. 104. Скрипкове сольо уч. Я. Дозорський. Фортеп. достр. Вп. п. Гузарева. 4) Др С. Людкевич, Т. Шевченко: „Вечір в хаті“. Мішаний хор з фортеп. достроєм. 5). Святочна промова. ВП. п. проф. А. de Андрохович. 6) Pablo de Sarasate: Zigennerweisen. Op. 20. Скрипкова гра і фортепянова. ВП. п. О. і К. Мандичевські. 7) Ф. Колесса, Др. В. Щурат „Думка на часі“. Мужеський квартет. 8) а) Др С. Людкевич, П. Карманський: „Пійду від вас“; б) О. Ніжанковський, В. Масляк: „Ах деж той цвіт“, сольо, спів з фортепяневим достроєм: ВП. п. О. Завадська. 9) М. Лисенко, Т. Шевченко: „Бють пороги“. Мужеський і мішаний хор з теноровими, барітоновими і басовими солями при фортепяновім дострої.

○ Сходини членів шкільного Кружка ім. Тараса Шевченка на стрийській дільниці, відбудуть ся в понеділок дня 5. червня 1916 о год. 7 вечером в домівці У. П. Т. при вул. Мохнацького ч. 12. І. пов. Просимо о численну участь. Гостям раді. За страшину: Іван Ігнат м. голова, Марія Заячківська, секретакка.

## Складайте жертви на ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ!

жертви посилайте на адресу: Кред. Тов. вз. об. „Дністер“ у Львові, ул. Руська ч. 20. на вкладкову книжочку ч. 9.888 та рівночасно повідомляйте о сім карткою „Бюро культурної помочи“, Львів, ул. Бляхарська ч. 11. II. пов.

# Послідні вісти.

### З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 2. червня 1916.

## На російськім фронті.

Бої артилєрії на бесарабськім і волинськім фронті місцями прибрали характер артилєрійської битви. Також над Іквою розвивав ворог більшу діяльність.

## На італійськім фронті.

На схід від загороди Мандрієль наші війська серед бою дійшли до граничного кута. На схід від гори Конжі зайняли ми також на полудне від місцевости Фусіне і Посіна на полудневім березі Посіни.

## На балканськім фронті.

На лівім березі середущої Воюси на схід від Фльори (Вальони) розбили ми нападом огневим італійський відділ. Над долішною Воюсою бої стеж.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

### З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

## На західнім фронті.

По нагальнім огни артилєрії та по розсадженях терену значні анґлійські сили вчера вечером пішли до наступу на захід і полудневий захід від Ґівенш. В рукопашнім бою їх відперто, о скільки вже під огнем артилєрії, який замикав дорогу, не були приневолені податись, поносячи при тім великі втрати. На західнім березі Мози Французи знова пішли до наступу, однак без успіху. На схід від ріки наші війська здобули приступом ліс Каілєт і межуючі з ним по обох сторонах рови. Нині рано ворожий протинаступ ведений значними силами на полудневий захід від ставу в Во остав ся без успіху. Доси полонено 76 офіцерів і понад 2000 жовнірів та здобуто 3 армати і що найменше 23 машинові кріси. На полудневий захід від Лїль анґлійський самолет разом з летунами неушкоджсний дістав ся в наші руки.

В воздушнім бою зістрілено над горами Марре французький боєвий самолет на одну особу, а в области наших ліній по однім біпляні над Во і на захід від Мерхінґен. Зістрілений на захід від Камброа анґлійський біплян, про який вчера звідомлювано, є четвертим самолетом, якого зістрілив поручник Мульцер.

## На східнім фронті.

Успішний німецький наступ вивідний на фронті на полудне від Сморґоня покінчив ся полоненєм кільканайцятьох Росіян. На полудневий схід від озера Дрисвяти знищено арматнім огнем російський самолет.

## На балканськім фронті.

Нічо нового.

Начальна управа армії.

## Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.



# Оголошеня.

## Bekantmachung.

### Kaiserlich deutschen Konsulat für Galizien und die Bukowina.

Die im Amtsbezirk des Kaiserlich deutschen Konsulats für Galizien und die Bukowina, befindlichen kriegsbrauchbaren unausgebildeten deutschen Landsturmpflichtigen der Jahresklasse 1917 (neunzehnhundertsiebzehn) haben unverzüglich nach Deutschland zurückzukerhen und sich beim nächsten erreichbaren Bezirkskomando zu melden.

Dasselbe gilt auch für die in Frage kommenden bayrischen Landsturmpflichtigen der genanten Jahresklasse.

Ausgenommen von der Rückkehr, sind die von Kriegsministerium und von dem Konsulate zurückgestellten Wehrpflichtigen.

Lemberg, den 2. Juni 1916.
Der Kaiserlich Deutsche Generalkonsul
Heinze.



Видає і відвічає за ред.: Д-р. Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.